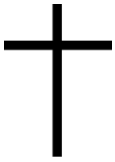

Aliento dado por Deus

Todo o que respira louve ao Señor. Louvade ao Señor. Salmo 150:6

Pentateuco

E o Señor Deus formou o home do po da terra, e soproulle nas narinas o alento de vida; e o home converteuse nunha alma vivente. Xénese 2:7

E velaquí que eu, si, eu traio un diluvio de augas sobre a terra, para destruír toda carne que teña alento de vida debaixo do ceo; e todo o que hai na terra morrerá. Xénese 6:17

E entraron con Noé na arca, dúas e dúas de toda carne que ten alento de vida. Xénese 7:15

Todo o que tiña alento de vida nas narinas, de todo o que había na terra seca, morreu. Xénese 7:22

Mais das cidades destes pobos, que o Señor, o teu Deus, che dá por herdanza, non deixarás con vida ningún ser que respire. Deuteronomio 20:16

Historia

Así que Xosué derrotou toda a rexión das montañas, e do sur, e do val, e das fontes, e a todos os seus reis; non deixou a ninguén con vida, senón que exterminou por completo todo o que respiraba, como mandara o Señor Deus de Israel. Xosué 10:40

E feriron a todos os que alí había co gume da espada, exterminándoos por completo; non quedou ninguén que respirase; e prenderon lume a Hazor. E os fillos de Israel tomaron para si todo o botín destas cidades, e o gando; pero mataron a todos os homes co gume da espada, ata destruílos, sen deixar ninguén que respirase. Josué 11:11,14

E apareceron os leitos do mar, os alicerces do mundo foron descubertos, pola reprensión do Señor, polo soprado do alento das súas fosas nasais. 2 Samuel 22:16

E aconteceu que, cando reinou, feriu a toda a casa de Xeroboam; non deixou a Xeroboam ningún que respirase, ata que o exterminou, conforme á palabra que o Señor pronunciara polo seu servo Ahías o xilonita. 1 Reis 15:29

E aconteceu despois destas cousas, que o fillo da muller, dona da casa, enfermou; e a súa enfermidade foi tan grave, que non lle quedaba alento. 1 Reis 17:17

Poesía

Polo sopro de Deus perecen, e polo alento das súas fosas nasais son consumidos. Xob 4:9

Non me deixa respirar, senón que me énche de amargura. Xob 9:18

Na súa man está a alma de todo ser vivo e o alento de toda humanidade. Xob 12:10

Non sairá da escuridade; a chama secará as súas pólas, e polo alento da súa boca marchará. Xob 15:30

O meu alento está corrompido, os meus días están extinguidos, as tumbas están preparadas para min. Xob 17:1

O meu alento é estraño para a miña muller, aínda que supliquei polos fillos do meu propio corpo. Xob 19:17

Mentres o meu alento estea en min, e o espírito de Deus estea nas miñas fosas nasais; Xob 27:3

O Espírito de Deus me fixo, e o alento do Todopoderoso me deu vida. Xob 33:4

Se puxese o seu corazón no home, se recollese para si o seu espírito e o seu alento; Xob 34:14

Polo alento de Deus dáse a xeada, e a anchura das augas estreitase. Xob 37:10

O seu alento acende brasas, e unha chama sae da súa boca. Xob 41:21

Entón foron vistos os cursos das augas, e os alicerces do mundo foron descubertos pola túa reprensión, oh Señor, polo soprado do alento das túas fosas nasais. Salmos 18:15

Non me entregues á vontade dos meus inimigos; porque se levantaron contra min testemuñas falsas, e os que respiran crueldade. Salmos 27:12

Pola palabra do Señor foron feitos os ceos, e todo o seu exército polo alento da súa boca. Salmos 33:6

Escondes o teu rostro, e eles afúndense; lles quitas o alento, e morren e volven ao seu po. Salmos 104:29

Teñen oídos, pero non oen; nin hai alento nas súas bocas. Salmos 135:17

Sae o seu alento, volve á súa terra; nese mesmo día perecen os seus pensamentos. Salmos 146:4

Todo o que respira louve ao Señor. Louvade ao Señor. Salmos 150:6

Porque o que lles acontece aos fillos dos homes tamén lles acontece ás bestas; unha cousa lles acontece: coma morren uns, así morren os outros; si, todos teñen un mesmo alento; de xeito que o home non ten preeminencia sobre a besta, porque todo é vaidade. Eclesiastés 3:19

Profecía

Deixade de ser home, que ten o alento nas súas narices. Porque en que se lle pode ter en conta? Isaías 2:22

Pero xulgará con xustiza os pobres e reprenderá con equidade polos mansos da terra; e ferirá a terra coa vara da súa boca, e co alento dos seus beizos matará os malvados. Isaías 11:4

E o seu alento, coma un regato desbordante, chegará ata o medio do pescozo, para peneirar as nacións coa peneira da vaidade; e haberá un freo nas mandíbulas dos pobos, facéndoos errar. Porque Tofet está ordenado desde antigo; si, está preparado para o rei; El fíxoo profundo e ancho; a súa pila é lume e moita leña; o alento do Señor, coma un regato de xofre, o acenderá. Isaías 30:28,33

Concibiredes palla, pariredes rastroxo; o voso alento, coma lume, vos devorará. Isaías 33:11

Así di Deus, o Señor, que creou os ceos e os estendeu; o que estendeu a terra e o que dela provén; o que dá alento ao pobo que habita nela e espírito aos que nela andan: Isaías 42:5

Todo home é parvo no seu coñecemento; todo fundidor é avergonzado pola imaxe tallada; porque a súa imaxe de fundición é falsidade, e non hai espírito nela. Xeremías 10:14

Todo home é parvo co seu coñecemento; todo fundidor é avergonzado pola imaxe tallada; porque a súa imaxe de fundición é falsidade, e non hai alento nela. Xeremías 51:17

Escoitaches a miña voz; non escondas o teu oído ao meu alento, ao meu clamor. Lamentacións 3:56

O alento das nosas fosas, o unxido do Señor, foi prendido nas súas fosas, de quen dicíamos: Á súa sombra viviremos entre as nacións. Lamentacións 4:20

Así di o Señor Deus a estes ósos: Velaquí, farei entrar en vós o alento, e viviredes. Porei sobre vós tendóns, farei medrar carne sobre vós, cubrireivos de pel, porei en vós o alento, e viviredes; e saberedes que eu son o Señor. Así di o Señor Deus a estes ósos: Velaquí, farei entrar en vós o alento, e viviredes. E cando vin, os tendóns e a carne subiron sobre eles, e a pel cubríaos por riba; pero non había alento neles. Entón díxome: Profetiza ao vento, profetiza, fillo de home, e di ao vento: Así di o Señor Deus: Ven dos catro ventos, oh alento, e sopra sobre estes mortos, para que vivan. Entón profeticei como me ordenou, e o alento entrou neles, e viviron, e puxéronse de pé, un exército moi grande. Ezequiel 37:5-10

Pero te enalteciches contra o Señor dos ceos; e trouxeron os utensilios da súa casa diante de ti, e ti, e os teus señores, as túas mulleres e as túas concubinas, bebestes viño neles; e loaches os deuses de prata e ouro, de bronce, ferro, madeira e pedra, que non ven, nin oen, nin coñecen; e o Deus en cuxa man está o teu alento, e de quen son todos os teus camiños, non o glorificaches. Daniel 5:23

Pois como pode o servo deste meu señor falar con este meu señor? Pois eu xa non teño forzas nin alento. Daniel 10:17

Ai de quen lle di á madeira: «Esperta!», á pedra muda: «Érguete! Ela ensinará!». Velaquí que está cuberta de ouro e prata, e non hai alento nela. Habacuc 2:19

Novo Testamento

E dito isto, soprou sobre eles e díxolles: Recibide o Espírito Santo. Xoán 20:22

E Saulo, aínda respirando ameazas e matanza contra os discípulos do Señor, foi ao sumo sacerdote. Feitos 9:1

Nin é adorado por mans humanas, coma se necesitase algo, xa que el dá a todos vida, alento e todas as cousas; Feitos 17:25

Apócrifos

E déchesIle a Adán un corpo sen alma, obra das túas mans, e insufláchesIle o alento de vida, e foi feito vivo diante de ti. 2 Esdras 3:5

Pero só vin que el emitiu da súa boca coma se fose unha explosión de lume, e dos seus beizos un alento flamexante, e da súa lingua lanzou faíscas e tempestades. E todo se mesturou xunto: a explosión de lume, o alento flamexante e a gran tempestade; e caeron con violencia sobre a multitude que estaba preparada para loitar, e queimounos a todos, de xeito que de súpeto dunha multitude innumerable non se percibía nada, senón só po e cheiro a fume: cando vin isto, tiven medo. 2 Esdras 13:10-11

Creou o home, puxo o seu corazón no medio do corpo e deulle alento, vida e entendemento. 2 Esdras 16:61

Porque nacemos con toda aventura: e seremos despois coma se nunca existiramos: porque o alento nas nosas fosas nasais é coma fume, e unha pequena faísca no movemento do noso corazón: Sabedoría de Salomón 2:2

Porque ela é o alento do poder de Deus e unha influencia pura que fluí da gloria do Todopoderoso; polo tanto, nada contaminado pode caer nela. Sabedoría de Salomón 7:25

Ou bestas salvaxes descoñecidas, cheas de rabia, recentemente creadas, exhalando un vapor de lume ou cheiros sucios de fume disperso, ou lanzando faíscas horribles polos seus ollos: Si, e sen isto poderían caer dun só golpe, sendo perseguidas pola vinganza e dispersadas polo alento do teu poder; pero ti ordenaches todas as cousas en medida, número e peso. Sabedoría de Salomón 11:18,20

A súa vista atrae os tolos a desexalo, e así desexan a forma dunha imaxe morta, que non ten alento. Porque non coñecía o seu Creador, nin a quen lle inspirou unha alma activa e lle insuflou un espírito vivo. Porque consideraban deuses todos os ídolos dos pagáns: que non teñen o uso dos ollos para ver, nin do nariz para respirar, nin dos oídos para oír, nin dos dedos das mans para acariciar; e en canto aos seus pés, son lentos para camiñar. Sabedoría de Salomón 15:5,11,15

Mentres vivas e teñas alento en ti, non te entregues a ninguén. Eclesiástico 33:20

Un home que sopra un forno está en obras de calor, pero o sol queima os montes tres veces máis; exhalando vapores de lume e enviando raios brillantes, nubla os ollos. Eclesiástico 43:4

As cousas nas que non hai alento cómpranse a un prezo altísimo. Xeremías 1:25

Non podo dicir como entrastes no meu ventre, porque non vos dei alento nin vida, nin fun eu quen formei os membros de cada un de vós. Pero, sen dúbida, o Creador do mundo, que formou a xeración do home e atopou o principio de todas as cousas, tamén pola súa propia misericordia vos dará de novo alento e vida, xa que agora non vos considerades a vós mesmos por mor das súas leis. 2 Macabeos 7:22-23

Porén, non cesou en absoluto na súa gabanza, senón que seguía cheo de orgullo, botando lume na súa ira contra os xudeus e ordenando que se apresurase a viaxe; pero aconteceu que caeu do seu carro, arrastrado violentamente; de xeito que, ao ter unha caída dolorosa, todos os membros do seu corpo doeron moito. 2 Macabeos 9:7

Con todo, cando aínda lle quedaba alento, inflamado de ira, levantouse; e aínda que o seu sangue brotaba coma chorros de auga e as súas feridas eran graves, correu polo medio da multitude; e de pé sobre unha rocha escarpada, 2 Macabeos 14:45

Enoc

Vin nos meus soños o que agora direi cunha lingua de carne e co alento da miña boca: que o Grande lles deu aos homes para conversar con ela e comprender co corazón. Enoc 14:2

E erguei as miñas mans con xustiza e bendicin ao Santo e Grande, e falei co alento da miña boca e coa lingua de carne que Deus fixo para os fillos da carne dos homes, para que falasen con ela, e El deulles alento, lingua e boca para que falasen con ela: Enoc 84:1

Que, desde que existiron, non ansiaron o alimento terreal, senón que consideraron todo como un alento pasaxeiro e viviron segundo el, e o Señor probounos moito, e os seus espíritos foron atopados puros para que bendicisen o Seu nome. Enoc 108:9

Jasher

E Deus formou o home da terra, e soproulle nas narinas o alento da vida, e o home converteuse nunha alma vivente dotada de fala. Jasher 1:2

Levántate agora e mira o amargo que é o meu sufrimento por ti, fillo meu, aínda que eu non te criei, nin te formei, nin che dei alento nin alma, senón que foi Deus quen te formou e construíu os teus ósos e cubriunos de carne, e soprou nas túas fosas nasais o alento da vida, e despois deume. Jasher 43:28

E saía e viña cada día á terra de Gosén, onde estaban os seus irmáns, os fillos de Israel, e Moisés víaos cada día con falta de alento e traballo duro. Jasher 70:34

El creoute no ventre da túa nai, puxo en ti o alento da vida, crioute e colocoute no trono real de Exipto. Quitarache o alento e a alma e devolverate á terra de onde fuches tomado. Jasher 79:50

Libros perdidos da Biblia

Porque El é o que examina os pensamentos e os consellos do corazón; o seu alento está en nós, e cando lle parece pode quitárnolo. 1 Clemente aos Corintios 10:14

Feriunos coma avelaíñas, e dende a mañá ata a tarde non aguantaron. Porque non puideron axudarse a si mesmos, pereceron; soprou sobre eles e morreron, porque non tiñan sabedoría. 1 Clemente aos Corintios 18:7

Por esta razón o Señor permitiu que o ungüento fose derramado sobre a súa cabeza; para que lle dese o alento da inmortalidade á súa igrexa. Epístola de Ignacio aos Efesios 4:4

Libros esquecidos do Edén

Entón o anxo achegouse a Deus, foi benvido e dixo: Oh Deus, as túas criaturas exhalaron o seu último alento. 1 Libro de Adán e Eva 10:2

Pero Deus mirouno a el, á súa miseria e a que estaba a piques de dar o último alento. E a Palabra de Deus veu do ceo, levantouno da auga e díxolle: Sube á ribeira alta ata Eva. E cando chegou a Eva, díxolle: Quen che dixo "ven aquí"? 1 Libro de Adán e Eva 33:12

No quinto día ordeneille ao mar que producise peixes e aves emplumadas de moitas variedades, e todos os animais que se arrastran pola terra, que camiñan sobre a terra a catro patas e que voan no aire, sexo masculino e feminino, e toda alma que respira o espírito da vida. E chegou a tarde e chegou a mañá do sexto día. No sexto día ordeneille á miña sabedoría que crease o home de sete consistencias: unha, a súa carne da terra; dúas, o seu sangue do orballo; tres, os seus ollos do sol; catro, os seus ósos da pedra; cinco, a súa intelixencia da rapidez dos anxos e da nube; seis, as súas veas e o seu cabelo da herba da terra; sete, a súa alma do meu alento e do vento. Segredos de Enoc 30:8-10

E escribín os lugares de repouso dos ventos e observei e vin como os seus posuidores de chaves levan balanzas e medidas; primeiro, puxéronas nunha balanza, despois na outra os pesos e deixáronos saír segundo a medida astutamente por toda a terra, para que con respiración pesada non fixesen tremer a terra. Segredos de Enoc 40:8

O Señor puxo os alicerces no descoñecido e estendeu os ceos visibles e invisibles; fixou a terra sobre as augas e creou innumerables criaturas, e quen contou a auga e os alicerces do infixo, ou o po da terra, ou a area do mar, ou as pingas da choiva, ou o orballo da mañá, ou os alentos do vento? Quen encheu a terra e o mar, e o inverno indisoluble? Segredos de Enoc 47:5

Porque todo ser que respira o glorifica, e toda criatura visible e invisible lle rende loanza. Segredos de Enoc 51:6

E non haberá nada que respire sen coñecemento, nin ninguén que sexa mudo: Porque El deu unha boca á súa creación, para abrir a voz da boca cara a El, para louvalo: Confesade o seu poder e mostrade a súa graza. Aleluia. Odas de Salomón 7:26-28

E dixeron a verdade pola inspiración que o Altísimo lles insuflou; Louvanza e gran beleza ao seu nome, Aleluia. Odas de Salomón 18:19

Os catro pés foron feitos no mesmo estilo, e todo foi labrado e axustado con tanta habilidade, e empregáronse unha habilidade e un coñecemento tan notables para facelo fiel á natureza, que cando o aire era axitado por un sopro de vento, o movemento imprimíase ás follas, e todo estaba formado para corresponder coa realidade real que representaba. Carta de Aristeas 3:39

A suor corría na súa fronte e respirou con dificultade, ata que a súa nobreza de alma lle provocou a admiración dos seus propios atormentadores. 4 Macabeos 3:7

E así, con gran angustia e angustia corporal, exclamou: Glorioso, oh tirano, glorioso contra a túa vontade son os beneficios que me concedes, permitíndome mostrar a miña fidelidade á Lei mediante torturas aínda máis honorables. 4 Macabeos 5:51

O teu primoxénito, ao expirar, non mudou a túa resolución, nin o teu segundo, ao mirarte con ollos de compaixón baixo os seus tormentos, nin o teu terceiro, ao exhalar o seu espírito. 4 Macabeos 7:13

O cuarto é o sentido do olfacto, co que se lles dá aos gustos para captar o aire e respirar. Testamento de Rubén 1:17

Porque Deus fixo todas as cousas boas na súa orde, os cinco sentidos na cabeza, e uniu o pescozo á cabeza, engadindo tamén o cabelo para a beleza e a gloria, despois o corazón para o entendemento, o ventre para os excrementos e o estómago para a remorsión, a traquea para respirar, o fígado para a ira, o fel para a amargura, o bazo para o riso, as rédeas para a prudencia, os músculos dos lombos para o poder, os pulmóns para respirar, os lombos para a forza, e así sucesivamente. Testamento de Naftalí 1:20